

Kartin var samkyndur

EG MÁTTI LEGGJA LÍVIÐ UM

– **TRÚGVIN** HEVUR **SANNFØRT** MEG UM, AT TAÐ **IKKI** ER RÆTT AT **LIVA** SUM **SAMKYNDUR**. TÍ **VALDI** EG AT BROYTA **LÍVSTÍL** OG **ÍSTAÐIN** VERA **HETEROSEKSUELLUR**. TAÐ SIGUR 28 ÁRA GAMLI **KARTIN HØGNESEN** ÚR LEIRVÍK, IÐ SUM BARN OG **TANNÁRINGUR** KENDI SEG **SAMKYNDAN**. HÓAST HANN **LIVDI** SUM **SAMKYNDUR** Í NØKUR ÁR, **SIGUR** HANN SEG Í **DAG** VERA **HETEROSEKSUELLAN**. – EG HAVI **TIKIÐ** EITT **VAL** UM, AT **GUD** HEVUR **HÆGSTU** RAÐFESTING OG **IKKI** MÍN **HUGUR**, SIGUR **KARTIN HØGNESEN**

SAMRØÐA

Rannvá G. Fossaberg
rannva@socialurin.fo

Kartin Høgnesen kallar seg sjálvan fyrrverandi samkyndur, tí í 2005 valdi hann ikki longur at vera samkyndur, men ístaðin at liva sum heteroseksuellur.

– Tú kanst siga, at eg eri so mikið sterkur í míni trúgv, at eg havi valt at seta mínar egnu tankar og kenslur sum samkyndur til vikis. Og so líðandi eru kenslurnar, sum eg fyrr hevði fyri mannfólki, blivnar minni og minni.

Soleiðis sigur 28 ára gamli Kartin Høgnesen. Dagliga starvast hann sum hárfriðkari og hevur sína egnu hárfriðkanarstovu í Leirvík. Afturat arbeiðinum er hann virkin innan ungdómsarbeiði í Missiónshúsinum í Leirvík.

– Tilgongdin frá at vera samkyndur til heteroseksuellur var alt annað enn

løtt fyrstu tíðina, men eg merki nú sjálvur, at eg havi tikið rætta valið við at vraka gamla lívið og kenslurnar sum samkyndur, sigur Kartin Høgnesen.

Dreingir vóru hugtakandi

Longu sum heilt ungur hevði Kartin Høgnesen serligan áhuga fyri dreingjum. Kenslurnar fyri sama kyni byrjaðu av álvara at gera vart við seg, tá hann var umleið 11 ára gamal.

– Sum barn treivst best saman við gentum, og eg spældi eisini so at siga bara við gentur. Tað var bara okkurt annað og okkurt serligt við dreingjum, og mær dámdi teir væl, tí teir vóru bara av eini ella aðrari orsök áhugaverdir, sigur Kartin Høgnesen og heldur fram:

– Eg minnst væl, at eg ynskti fleiri ferðir, at kenslurnar fyri dreingjum ikki vóru har, men tær hvurvu ikki. Haldi at tær vuku bara, so hvørt eg bleiv eldri, greiðir Kartin Høgnesen frá.

Tá hann gekk í 7. flokki minnst hann væl, at genturnar fóru at hyggja eftir dreingjunum, og dreingirnir hugdu eftir gentunum. Hjá Kartin Høgnesen var annarleiðis.

– Tá hugdi eg eftir dreingjunum. Teir hugtóku meg bara upp á ein heilt annan máta, enn hvat genturnar gjørdu, og eg bleiv meir enn einaferð forelskaður í onkrum drongi, fortelur Kartin Høgnesen.

Hann fortaldi ongantíð vinkonunum ella familjuni um kenslurnar, hann hevði fyri dreingjum, tí eingin skuldi vita, at hann var samkyndur.

– Eg minnst, at tað var ringt ikki at fortelja tað fyri nøkrum. Sjálvur kendi eg ongan samkyndan, og eg helt heldur ikki, at mann kundi vera samkyndur yvirhøvur, so eg royndi bara ikki at hugsa so nógv um tað, sigur Kartin Høgnesen.

Í 10. flokki var hann tó als ikki í iva.

– Kenslurnar blivu við at vera

har, og so visti eg bara, at eg var samkyndur, og tað var onkursvegna ein lætti, tá eg líkasum kundi siga við meg sjálvan, at eg var veruliga samkyndur.

Tosaðu ikki um tað

Tað gekk eitt ár, áðrenn Kartin Høgnesen fortaldi nøkrum, at hann var samkyndur. Eingin skuldi vita nakað, og hann gjørdi alt, hann kundi fyri at goyma veruleikan.

– Eg haldi, at fólkinum rundan um meg vistu, at okkurt var, men tey spurdu meg ongantíð, sigur Kartin Høgnesen, sum minnst, hvussu hann royndi at hugsavna seg um onnur ting, fyri ikki at hugsa ov nógv um at hann var samkyndur.

– Tað fyrsta árið, eg var í læru sum hárfriðkari, minnst eg væl, at eg tók alt ov nógv arbeiði uppá meg. Afturat vanligu arbeiðinum undirvísti eg í fimleiki, hevði onkrar vaktir á Statoilstøðini í Leirvík, og hevði eisini